

Biroul permanent al Senatului
Sp. 222 / 107.2021

Biroul permanent al Senatului
L. 395 / 20.09.2021

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind interzicerea
discriminării pe motiv de vaccinare

Analizând propunerea legislativă privind interzicerea discriminării pe motiv de vaccinare (B222/26.05.2021), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2983/03.06.2021 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D464/03.06.2021,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și al art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare interzicerea și sancționarea discriminării bazate pe criteriul vaccinării persoanelor.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

Referitor la prevederile art.5, precizăm că, prin obiectul de reglementare, acestea se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.73 alin.(3) lit.k) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

Întrucât proiectul conține reglementări în domenii ale legii organice pentru care Legea fundamentală prevede competențe funcționale diferite ale celor două Camere ale Parlamentului, devin incidente prevederile art.75 alin.(4) și (5) din Constituție.

Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluției legislative.

2. Referitor la soluțiile legislative propuse, semnalăm că interzicerea **tuturor formelor de discriminare** este reglementată în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Întrucât soluțiile legislative preconizate prin proiect au ca obiect interzicerea și sancționarea discriminării bazate **pe criteriul vaccinării persoanelor**, rezultă că prezentul proiect cuprinde dispoziții speciale în raport cu prevederile reglementării-cadru în materie, respectiv Ordonanța Guvernului nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu toate acestea, așa cum vom arăta în continuare, prin obiectul său, propunerea legislativă nu poate fi încadrată în categoria reglementărilor cu caracter special avute în vedere de dispozițiile art.15 alin.(1) și (2) din Legea nr.24/2000, situație care ar fi putut motiva cuprinderea ei într-un act normativ distinct de reglementarea generală în materie.

Astfel, potrivit **art.2 alin.(1)** din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „Potrivit prezentei ordonanțe, *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice*”

Pe de altă parte, potrivit **art.2 alin.(1)** din prezenta propunere legislativă, „Este interzisă *orice formă de manifestare sau măsură de excludere, segregare, restricție, limitare, deosebire, preferință sau tratament diferențiat, exercitate asupra unei persoane sau a unor categorii de persoane, având drept condiție de bază administrarea sau nu a oricărui vaccin, care, în condițiile prezentei legi, reprezintă discriminare pe motiv de vaccinare*, iar, potrivit **alin.(2)** al aceluiași articol, „Prevederile alineatului (1) sunt aplicabile în toate situațiile, fără deosebire, al căror scop sau efect direct sau indirect vor restrângerea, înlăturarea, limitarea de orice fel, nesocotirea sau încălcarea drepturilor omului și a libertăților sau a drepturilor

recunoscute de lege". Totodată, potrivit art.3, „Prevederile prezentei legi se aplică tuturor persoanelor sau grupurilor de persoane, fără nici o deosebire, **în toate domeniile vieții publice**”.

Comparând norma din ordonanța Guvernului menționată cu normele citate din proiect, constatăm că, pe fond, textele propuse pentru **art.2 și 3** din actuala propunere legislativă **nu conțin** în definiția discriminării pe motiv de vaccinare **elemente specifice** care să nu fie prevăzute în definiția discriminării reglementată de Ordonanța Guvernului nr.137/2000, astfel încât să se justifice cuprinderea într-o normă specială a definiției discriminării pe baza respectivului criteriu. Menționăm că, potrivit **art.15 alin.(1)** din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „O reglementare din aceeași materie și de același nivel poate fi cuprinsă într-un alt act normativ, dacă are **caracter special** față de actul ce cuprinde reglementarea generală în materie”. Potrivit **alin.(2)** al aceluiași articol, „**Caracterul special** al unei reglementări se determină în funcție de obiectul acesteia, circumstanțiat la anumite categorii de situații, și de **specificul soluțiilor legislative pe care le instituie**”.

3. În ceea ce privește soluția legislativă din cuprinsul **art.4**, potrivit căruia este *nul de drept orice act sau fapt juridic*, al oricărei persoane fizice sau juridice publice sau private, care încalcă interdicția discriminării pe motiv de vaccinare prevăzută la art.2, apreciem că formularea generală a textului implică analiza acestuia în funcție de natura actelor juridice. Astfel:

3.1. În materia dreptului civil, așa cum s-a precizat în doctrină¹, „**nulitatea** este o sancțiune de drept civil și o cauză de ineficacitate a actului juridic civil și privește, în principiu, **numai actele juridice** (unilaterale, bilaterale, plurilaterale), **nu și faptele juridice *stricto sensu***.”

3.2. În materia dreptului administrativ sunt incidente dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr.544/2004, act normativ care nu consacră instituția „nulității de drept” a actelor administrative, ci reglementează, în dezvoltarea dispozițiilor art.52 alin.(1) din Constituție, condițiile și procedura prin care se poate solicita instanței de judecată **anularea** respectivului act.

¹ Gabriel Boroî, Carla Alexandra Anghelescu, *Curs de drept civil. Partea generală*, ediția a 3-a, revizuită și adăugită, Editura Hamangiu, București, 2021, p.269;

3.3. Întrucât norma propusă pentru **art.4** din proiect se referă în mod generic la „acte juridice”, s-ar putea concluziona că sunt avute în vedere și legile, ca acte juridice al Parlamentului, dar și ordonanțele și ordonanțele de urgență ale Guvernului.

Or, instituirea soluției legislative privind constatarea nulității respectivelor acte nu poate fi reținută, întrucât în această materie sunt incidente proceduri distincte, respectiv controlul de constituționalitate al legilor și al ordonanțelor, consacrat de dispozițiile art.146 din Constituție

Pe de altă parte, limitele de legiferare prin lege sau prin acte normative cu forța juridică a legii nu se pot stabili decât prin Constituție și nu printr-o altă lege, în acord cu principiul ierarhiei actelor normative. Din acest punct de vedere, menționăm că, potrivit **art.53 alin.(1)** din Legea fundamentală ”Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai **prin lege** și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, **a sănătății** ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav”.

Având în vedere observațiile de mai sus, rezultă că norma propusă pentru **art.4** nu poate fi adoptată.

4. La **art.5**, norma nu poate fi promovată, întrucât este contrară principiilor aplicabile în materia contenciosului administrativ și nu se integrează organic în sistemul legislației, în acord cu art.13 alin.(1) din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, la **alin.(1)** se instituie o „derogare de la dreptul comun” în procedura de constatare a nulității de către instanța de contencios administrativ. Nulitatea la care se referă textul, deși nu se precizează în mod expres, este cea de la art.4, respectiv nulitatea de drept pentru „**orice fapt sau act juridic, al oricărei persoane fizice sau juridice publice sau private**”, aceasta fiind singura referire anterioară la nulitate în cuprinsul proiectului.

Or, potrivit art.1 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, **de către o autoritate publică, printr-un act administrativ** sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

De asemenea, la alin.(2), se prevede că „**Apelul** se va judeca la secția de **contencios administrativ** de la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de maximum 5 zile de la pronunțarea primei instanțe”, deși în Legea 554/2004 nu este reglementată procedura apelului.

5. Referitor la incriminarea, în cuprinsul **art.6**, a faptei constând în emiterea unui act cu caracter normativ care încalcă prevederile art.2 din proiect privind interzicerea discriminării pe motiv de vaccinare, precizăm că sunt aplicabile considerentele reținute de **Curtea Constituțională în Decizia nr.68/2017**, în care a subliniat că *„nu este de acceptat ca autoritatea legiuitoare primară sau delegată (parlamentari sau miniștri) să intre sub incidența legii penale prin însuși faptul adoptării sau participării la actul decizional al adoptării actului normativ, aceasta îndeplinindu-și o atribuție constituțională. În virtutea imunității care însoțește actul decizional de legiferare, care, așa cum Curtea a reținut în prealabil, este aplicabilă mutatis mutandis și membrilor Guvernului, niciun parlamentar sau ministru nu poate fi tras la răspundere pentru opiniile politice sau acțiunile exercitate în vederea elaborării ori adoptării unui act normativ cu putere de lege. A admite contrariul înseamnă a lasă, indirect, posibilitatea intruziunii în procesul legislativ a unei alte puteri, cu consecința directă a încălcării separației puterilor în stat. Lipsa răspunderii juridice pentru activitatea de legiferare este o garanție a exercitării mandatului față de eventuale presiuni sau abuzuri ce s-ar comite împotriva persoanei care ocupă funcția de parlamentar sau de ministru, imunitatea asigurându-i acesteia independența, libertatea și siguranța în exercitarea drepturilor și a obligațiilor ce îi revin potrivit Constituției și legilor.”*.

În plus, instanța de contencios constituțional a arătat, cu privire la o reglementare similară, că aceasta nu poate fi acceptată, întrucât, în acest caz, *„legislația penală ar interfera cu proceduri judiciare reglementate de legiuitor în mod expres printr-o legislație distinctă, respectiv excepția de nelegalitate/excepția de neconstituționalitate”*.

Prin urmare, norma propusă pentru **art.6** nu poate fi adoptată.

6. La **art.7 alin.(1)**, menționăm că, potrivit art.1 din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, constituie contravenție **fapta** săvârșită cu vinovăție, stabilită și sancționată prin acte normative, iar potrivit art.3 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.2/2001, actele normative prin care se stabilesc contravenții trebuie să cuprindă **descrierea faptelor** ce constituie contravenții.

Or, norma propusă pentru art.7 alin.(1), prin formularea sa generică, nu respectă dispozițiile reglementării-cadru în materie și nu îndeplinește condițiile de claritate și previzibilitate specifice unei dispoziții sancționatorii.

Prin urmare, întrucât din stabilirea drept contravenție a oricărui fapt sau act juridic care încalcă interdicțiile prevăzute la art.2, cu excepția celor prevăzute la art.6, nu rezultă cu claritate nici care este **fapta** care constituie contravenție și nici care este **subiectul activ** al contravenției, norma nu poate fi adoptată în forma propusă.

La **art.7 alin.(2)**, se propune ca, spre deosebire de reglementarea cuprinsă Ordonanța Guvernului nr.137/2000, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor să fie realizate de către organele de poliție și nu de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării. Or, potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării** îndeplinește rolul de **garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării**.

În plus, precizăm că reglementarea propusă nu vizează decât aplicarea unor amenzi contravenționale, în vreme ce, potrivit dispozițiilor art.20 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin sesizarea adresată Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, persoana care se consideră discriminată are și dreptul să solicite înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.

Având în vedere cele menționate, apreciem că, prin promovarea acestor soluții derogatorii de la reglementarea-cadru **se asigură un standard de protecție împotriva nediscriminării inferior celui asigurat prin prevederile Ordonanței Guvernului nr.137/2000**. Prin urmare, soluțiile legislative preconizate sunt susceptibile de vicii de neconstituționalitate pentru încălcarea art.16 alin.(1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor prin diminuarea standardului de protecție împotriva discriminării.

Menționăm că, prin Decizia nr.1011/2007, Curtea Constituțională a reținut că *„Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanisme prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat*.

Prin actul normativ menționat se asigură o interpretare unitară a principiilor generale de egalitate și nediscriminare stabilite de către Constituția României, precum și de către documentele internaționale care au ca obiect eliminarea discriminărilor, ratificate de România, care alcătuiesc cadrul general în domeniu, persoanele care se consideră discriminate având la dispoziție prevederi legale concrete în baza cărora pot solicita încetarea manifestărilor discriminatorii și repararea prejudiciului cauzat”.

Față de cele de mai sus, promovarea soluțiilor legislative preconizate este de natură să creeze un cadru normativ confuz și contradictoriu, contrar normelor de tehnică legislativă, cu încălcarea dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție referitoare la obligativitatea respectării legilor, în componenta sa referitoare la îndeplinirea cerințelor de calitate a legii. Totodată, prin soluțiile legislative preconizate se elimină o garanție a respectării principiului nediscriminării, aducându-se atingere și prevederilor art.16 alin.(1) din Legea fundamentală.

Prin urmare, apreciem că propunerea legislativă este neconstituțională în ansamblul său și nu poate fi promovată în forma propusă.

ROMÂNIA
PREȘEDINTE
Florin JORDĂGHE

București
Nr. 514 / 30.06.2021.

Ordonanță privind regimul juridic al contravențiilor

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 180/2002

M. Of. nr. 268/22 apr. 2002

(v. Decizia I.C.C.J. nr. XXII/2007 - M. Of. nr. 833/5 dec. 2007 (art. 16 alin. (7)); D.C.C. nr. 1354/2008 - M. Of. nr. 887/29 dec. 2008 (sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9); Decizia I.C.C.J. nr. 7/2010 - M. Of. nr. 126/18 feb. 2011 (art. 9 alin. (1), (2), (3)-(5)))

1	rectificare	M. Of. nr. 584/18 sep. 2001	<i>rectifică art. 26 alin. 1</i>
	Rectificare		
2	modificări prin	O.U.G. nr. 16/2002
Ordonanță de urgență pentru reglementarea unor măsuri fiscale
aprobată prin L. nr. 335/2002 | M. Of. nr. 145/26 feb. 2002

M. Of. nr. 418/17 iun. 2002 |
| | | | <i>modifică art.39 alin.(2)</i> |
| 3 | modificări prin | L. nr. 180/2002
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor | M. Of. nr. 268/22 apr. 2002 |
| | | | <i>modifică art.1, art.2 alin.(1)-(3), art.4, art.5 alin.(5), art.8, art.22 alin.(1), art.28 alin.(1), art.34 alin.(2); introduce alin.(5) la art.2, alin.(6) și (7) la art.5; abrogă art.20 alin.(2)</i> |
| 4 | aprobată cu modificări și completări prin | L. nr. 180/2002
Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor | M. Of. nr. 268/22 apr. 2002 |
| 5 | modificări prin | O.G. nr. 61/2002
Ordonanță privind colectarea creanțelor bugetare
aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 79/2003 | M. Of. nr. 644/30 aug. 2002

M. Of. nr. 193/26 mar. 2003 |
| | | | <i>abrogă la 1 ian. 2003 art. 14 alin. (2)</i> |
| 6 | modificări prin | L. nr. 357/2003
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România | M. Of. nr. 537/25 iul. 2003 |
| | | | <i>abrogă art. 16 alin. (2)-(4)</i> |
| 7 | modificări prin | O.U.G. nr. 108/2003
Ordonanță de urgență pentru desființarea închisorii contravenționale
aprobată prin L. nr. 28/2004 | M. Of. nr. 747/26 oct. 2003

M. Of. nr. 214/11 mar. 2004 |
| | | | <i>la intrarea în vigoare a Legii de revizuire a Constituției modifică art.5 alin. (2) lit. c), art.6, art.9, art.10 alin. (2), art.11 alin. (4); abrogă art.5 alin. (2) lit. d), art.14 alin. (3), art. 22, art.43, art.45</i> |
| 8 | modificări prin | L. nr. 28/2004
Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 108/2003 pentru desființarea închisorii contravenționale | M. Of. nr. 214/11 mar. 2004 |
| | | | <i>aprobă O.U.G. nr.108/2003</i> |
| 9 | modificări prin | L. nr. 526/2004
Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor | M. Of. nr. 1149/6 dec. 2004 |
| | | | <i>modifică art. 4 alin. (1), art.8 alin. (3), art.25 alin. (3), art.28; introduce alin. (1_1) la art. 16</i> |
| 10 | completat prin | O.G. nr. 8/2006
Ordonanță pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor
aprobată cu modificări prin L. nr. 353/2006 | M. Of. nr. 78/27 ian. 2006

M. Of. nr. 640/25 iul. 2006 |
| | | | <i>introduce alin. (3) la art. 28 și art. 50_1</i> |

11 modificări prin	L. nr. 182/2006 Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 443/23 mai 2006	<i>la data de 1 ianuarie 2007, modifică art. 8 alin. (3), art. 39 alin. (2) și (3); introduce alin. (4) la art. 8</i>
12 modificări prin	L. nr. 352/2006 Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 640/25 iul. 2006	<i>introduce alin.(3) - (6) la art.9, art.39_1</i>
13 modificări prin	L. nr. 353/2006 Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2006 pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 640/25 iul. 2006	<i>aprobă cu modificări O.G. nr.8/2006 și modifică art.28 alin.(3) partea introductivă; abrogă art.50_1</i>
14 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 953/2006 Decizia nr. 953 din 19 decembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 53/23 ian. 2007	<i>art. 32 alin. (1)</i>
15 modificări prin	D.C.C. nr. 228/2007 Decizia nr. 228 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 283/27 apr. 2007	<i>suspendă pentru o perioadă de 45 zile dispozițiile art. 12 alin. (1) în măsura în care prin sintagma "nu se mai sancționează" prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia (termenul se împlinește la 11 iun. 2007, după care operează prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție)</i>
16 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 228/2007 Decizia nr. 228 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 283/27 apr. 2007	<i>art. 12 alin. (1) în măsura în care prin sintagma "nu se mai sancționează" prevăzută în text se înțelege doar aplicarea sancțiunii contravenționale, nu și executarea acesteia</i>
17 admisă excepție de neconst. prin	D.C.C. nr. 1354/2008 Decizia nr. 1354 din 10 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale	M. Of. nr. 887/29 dec. 2008	<i>sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9</i>
18 modificări prin	D.C.C. nr. 1354/2008 Decizia nr. 1354 din 10 decembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și art. 1 alin. (3), art. 8 alin. (5) lit. b) și art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, așa cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 privind desființarea închisorii contravenționale	M. Of. nr. 887/29 dec. 2008	<i>suspendă pentru o perioadă de 45 de zile sintagma "cu acordul acestuia" din art. 9 (termenul se împlinește la data de 12 februarie 2009), după care operează dispozițiile art. 147 alin. (1) din Constituție</i>

19 modificări prin	L. nr. 293/2009 Lege pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 645/1 oct. 2009	<i>modifică art. 9 alin. (5), art. 39_1 alin. (2)</i>
20 modificări prin	L. nr. 202/2010 Lege privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	M. Of. nr. 714/26 oct. 2010	<i>modifică art. 34 alin. (2)</i>
	(v. Decizia I.C.C.J. nr. 12/2012 - M. Of. nr. 735/31 oct. 2012 (art. XXIV alin. (1)-(3); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2013 (art. XVII alin. (2) - M. Of. nr. 313/30 mai 2013)		
21 modificări prin	L. nr. 76/2012 Lege pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	M. Of. nr. 365/30 mai 2012	<i>modifică, la 1 septembrie 2012, art. 9 alin. (6), art. 13 alin. (2), art. 14, art. 32 alin. (1) și (2), art. 34, art. 47; introduce alin. (2) la art. 36</i>
22 modificări prin	O.U.G. nr. 44/2012 Ordonanță de urgență privind modificarea art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	M. Of. nr. 606/23 aug. 2012	<i>prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 1 februarie 2013</i>
	aprobată prin L. nr. 206/2012	M. Of. nr. 762/13 nov. 2012	
23 modificări prin	O.U.G. nr. 4/2013 Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	M. Of. nr. 68/31 ian. 2013	<i>prorogă termenul de intrare în vigoare a Legii nr. 134/2010 până la 15 februarie 2013</i>
	aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 214/2013	M. Of. nr. 388/28 iun. 2013	
24 modificări prin	L. nr. 214/2013 Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 4/2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	M. Of. nr. 388/28 iun. 2013	<i>aprobă cu modificări și completări O.U.G. nr. 4/2013</i>
25 modificări prin	O.U.G. nr. 80/2013 Ordonanță de urgență privind taxele judiciare de timbru	M. Of. nr. 392/29 iun. 2013	<i>modifică art. 36</i>
26 modificări prin	O.G. nr. 17/2014 Ordonanță pentru modificarea art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 629/27 aug. 2014	<i>modifică art. 9 alin. (3)</i>
	aprobată prin L. nr. 86/2015	M. Of. nr. 282/27 apr. 2015	
27 modificări prin	O.G. nr. 5/2015 Ordonanță pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 78/29 ian. 2015	<i>modifică art. 14 alin. (1), art. 25 alin. (2), art. 26 alin. (3)</i>
	aprobată prin L. nr. 179/2015	M. Of. nr. 481/1 iul. 2015	
28 modificări prin	L. nr. 179/2015 Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 5/2015 pentru modificarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	M. Of. nr. 481/1 iul. 2015	<i>aprobă O.G. nr. 5/2015</i>

- 29 modificări prin O.U.G. nr. 41/2016 M. Of. nr. 490/30 iun. 2016 *modifică art. 28 alin. (2) și (3)*
Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri de
simplificare la nivelul administrației publice centrale și pentru
modificarea și completarea unor acte normative
aprobată cu modificări prin L. nr. 179/2017 M. Of. nr. 581/20 iul. 2017
- 30 modificări prin L. nr. 203/2018 M. Of. nr. 647/25 iul. 2018 *modifică art. 8 alin. (3) și (4), art. 16 alin.
(1), art. 17, art. 18, art. 25 alin. (3), art. 26
alin. (1) și (3), art. 27, art. 28 alin. (1) și
art. 37;
introduce alin. (5) la art. 8 și alin. (3_1) -
(3_3) la art. 39*

La data intrării în vigoare a prezentei legi, dispozițiile din actele normative în vigoare care stabilesc achitarea a jumătate din minimul amenzii contravenționale, într-un termen mai mic decât cel prevăzut la art. 28 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Ordonanță privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare

aprobată cu modificări și completări L. nr. 48/2002
prin

M. Of. nr. 69/31 ian. 2002

(v. D.C.C. nr. 818/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 819/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 820/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 821/2008 - M. Of. nr. 537/16 iul. 2008 (art. 1, art. 2 alin. (3) și art. 27 alin. (1)); D.C.C. nr. 997/2008 - M. Of. nr. 774/18 nov. 2008 (art. 20 alin. (3)); D.C.C. nr. 1325/2008 - M. Of. nr. 872/23 dec. 2008 (în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul că instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative); Decizia I.C.C.J. nr. 2/2015 - M. Of. nr. 201/26 mar. 2015 (art. 2 raportat la art. 1 alin. (2) lit. e) pct. (i) și alin. (3) și ale art. 27)

- ¹ republicare cu renumerotare M. Of. nr. 166/7 mar. 2014
Ordonanță privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare
- ² modificări prin L. nr. 153/2017 M. Of. nr. 492/28 iun. 2017 *abrogă art. 30 alin. (3)*
Lege-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice
- ³ completat prin O.U.G. nr. 45/2020 M. Of. nr. 309/13 apr. 2020 *introduce art. 24_1*
Ordonanță de urgență pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare
- ⁴ modificări prin L. nr. 167/2020 M. Of. nr. 713/7 aug. 2020 *introduce alin. (5_1)-(5_7) la art. 2 și alin. (1_1)-(1_2) și (2_1)-(2_3) la art. 26; abrogă art. 26 alin. (4)*
Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, precum și pentru completarea art. 6 din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați